

De medezeggenschapsketen in het Passend onderwijs

20 april 2018

Verslag van discussiegroep 1

Datum: 20 april 2018

Plaats: Blokhoeve, Nieuwegein

Discussiegroep 1

Gespreksleider: Annie Wigger

Secretaris: Roswitha de Bekker

Stelling 1: Bij een samenwerkingsverband hoort geen medezeggenschapsraad (MR SWV) maar een ondernemingsraad.

De MR bestaat bij een SWV alleen uit personeel. Dat hoeft geen probleem te zijn, maar mogelijk is de WOR op dit punt duidelijker want die is alleen voor het personeel en de Wms is gericht op de onderwijsinstelling. Zo heeft de WOR het over werktijd en de Wms over taakuren. Het lijkt dan zuiverder om voor de Wor te kiezen maar punt is dat er gelet op het aantal werknemers van een SWV vaak geen OR hoeft te worden ingesteld.

Ook zou het een verschil in medezeggenschapsregime opleveren. De MR en de OPR kunnen zich wenden tot de LCG WMS en de OR tot de OK. Het is niet wenselijk dat verschillende instanties zich over soortgelijke besluiten buigen.

De groep concludeert dat zij niet eenduidig voorstander is van een OR. Met het goed definiëren en/of aanpassen van de medezeggenschapsrechten, moet een MR goed uit de voeten kunnen.

Stelling 2: De OPR heeft geen rol in de governance van het samenwerkingsverband en dient zich te beperken tot instemming op het ondersteuningsplan.

De meerderheid van de groep is geen voorstander van het weghalen van deze bevoegdheid bij de OPR. Bij sommige samenwerkingsverbanden maakt governance deel uit van het ondersteuningsplan en dan buigt de OPR zich over het gehele plan. Het SWV heeft vrijheid ten aanzien van het opstellen en inrichten van dit plan. De bevoegdheid ten aanzien van benoeming en ontslag van bestuurders schuurt wel met de bevoegdheid van de MR SWV. Voor de MR gaat het dan om de direct leidinggevende; voor de OPR is het vaak een ver van mijn bed-show.

Dit maakt dat het belangrijk is om een gezamenlijk overleg MR SWV en OPR te hebben.

Stelling 3: De wetgever heeft in zijn ontwerp van de medezeggenschap rond passend onderwijs de GMR op schoolbestuurlijk niveau over het hoofd gezien en dient deze herkenbare, specifieke bevoegdheden te geven.

Eerste deel van de stelling eens. Tweede deel oneens.

Uitgangspunt is medezeggenschap volgt zeggenschap. Het lijkt er inderdaad op dat de wetgever de GMR is vergeten bij passend onderwijs maar dat is op zich geen probleem.

De GMR heeft nu al voldoende wettelijke bevoegdheden in de Wms (bijvoorbeeld ten aanzien van de begroting en bovenschools beleid) maar dat lijkt vaak vergeten. In die zin is de rol van de GMR

belangrijk. De GMR heeft in de praktijk veelal geen idee van de geldstromen van het SWV naar de schoolbesturen. Het zou goed zijn als de GMR op dit punt meer stelling neemt en zich steviger positioneert op het terrein van passend onderwijs. Complicerende factor is dat een schoolbestuur onder meerdere samenwerkingsverbanden kan vallen en dat elk SWV het weer anders heeft geregeld. Het zou wel handig zijn als een GMR-lid tevens in de OPR zit.

Stelling 4 : De wetgever moet onafhankelijke leden in de OPR mogelijk maken.

Niet eens met deze stelling. Het is nu al mogelijk om experts/deskundigen in te schakelen. Van deze bevoegdheid wordt in de praktijk (te) weinig gebruik gemaakt. Gevoelsmatig voelt het niet goed om onafhankelijke leden te hebben, er moet wel een "gevoel" met de school/onderwijsinstelling zijn.

Stelling 5: De wetgever moet terug naar de tekentafel. Er is een medezeggenschapsregime nodig dat zowel de territoriale indeling van passend onderwijs ondersteunt als recht doet aan de gelaagdheid van passend onderwijs. De oorspronkelijke ketengedachte met een rechtstreekse lijn tussen samenwerkingsverband en school zou hierbij leidend moeten zijn.

Dit is een ingewikkelde en theoretische stelling. In de praktijk schuurt de medezeggenschap rondom passend onderwijs op een aantal punten, maar het is lastig te duiden waar deze hiaten zitten en hoe dat op te lossen. In ieder geval los je dat niet meteen op met het kiezen van een andere structuur. Er zijn teveel belangen en wie is waarvoor verantwoordelijk? Ook hangt het er maar net van af hoe het SWV werkt: hanteert het een schoolmodel of expertisemodel. En hoe verhoudt zich dat met de verantwoordelijkheid van het schoolbestuur? Die heeft immers de zorgplicht. Het is hoe dan ook een complexe structuur. Maar in zijn algemeenheid geldt dat het werkbaar is en dat het goed is om door te gaan op deze weg en een en ander een kans te geven. De inhoud van passend onderwijs is belangrijk en daarom moeten de diverse groeperingen met elkaar in discussie blijven en elkaar opzoeken. Kortom: gun het de tijd en geeft het onderwijsveld de tijd om hiermee te werken. De wetgever hoeft dus vooralsnog niet terug naar de tekentafel.